

1. Sygn. akt I C 366/21

1. **WYROK**

2. **W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 30 września 2021 r.

Sąd Rejonowy w Tczewie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Marek Rafałko

Protokolant: Weronika Sobiesiak-Bucior

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2021 r. w Tczewie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. (...) w G.

przeciwko Ł. O.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 917 (dziewięćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 366/21

UZASADNIENIE

Powód E. (...) z siedzibą w G. pozwem wniesionym w dniu 30 listopada 2020 roku domagał się zasądzenia od pozwanego Ł. O. kwoty 4.907,67 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie naliczanymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego oraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

Uzasadniając żądanie pozwu, powód wskazał, że przedmiotowa wierzytelność powstała w wyniku zawarcia przez stronę pozwaną w dniu 11 kwietnia 2019 roku z (...) Sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) umowy pożyczki nr (...), z której warunków strona pozwana nie wywiązała się w ustalonym terminie. Z powyższych przyczyn umowa została wypowiedziana z dniem 16 września 2020 r. Jednocześnie powód zaznaczył, że na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 17 kwietnia 2019 r. nabył od (...) (...), wierzytelność w stosunku do pozwanej. Zbywca wierzytelności uprzednio nabył ją od wierzyciela pierwotnego. Powód wskazał, że wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty, jednakże próba polubownego odzyskania należności okazała się bezskuteczna. Powód zaznaczył, że na dzień sporządzenia pozwu na zobowiązanie strony pozwanej składało się:

- suma niespłaconego kapitału- 2.519,32 zł;

- suma odsetek umownych stanowiących część odsetkową niespłaconych rat pożyczki do dnia wypowiedzenia umowy- 70,61 zł;

- suma odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych naliczonych od przeterminowanych rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz naliczonych do dnia następnego po wypowiedzeniu umowy pożyczki do dnia sporządzenia pozwu- 40,74 zł;

- pozostała, niespłacona część opłaty operacyjnej- 2.277 zł.

W dniu 4 marca 2021 roku tut. Sąd w sprawie o sygn. akt I Nc 2465/20 wydał przeciwko Ł. O. nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany w złożonym sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, pozwany wskazał na niezasadność i nieudowodnienie sposobu wyliczenia opłaty operacyjnej, jej abuzywność, niewykazanie i nieudowodnienie roszczenia co do wysokości. W ocenie pozwanego zachodzi nieskuteczność łączącej pierwotnego wierzyciela, a następnie powoda i pozwanego umowy pożyczki, a tym samym jednakich konsekwencji dla powoda, po okresie wypowiedzenia przedmiotowej umowy. Nadto pozwany zarzucił powodowi niedokonanie proporcjonalnego rozliczenia kredytu w związku z wypowiedzeniem umowy przed terminem jej obowiązywania oraz dopuszczenie się przez powoda nieuczciwej praktyki rynkowej. Powód zaznaczył, iż uiszczył na rzecz spłaty niniejszej pożyczki łącznie kwotę 3.535,80 zł. Jednocześnie powód w przypadku uznania zasadności roszczenia chociażby w części, wniósł o rozłożenie należnej kwoty na raty.

W piśmie z dnia 9 czerwca 2021 roku powód odnosząc się do podniesionych przez pozwanego zarzutów podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie, wskazując jednocześnie, iż w treści umowy nie zawarto klauzul abuzywnych, nadto wobec skutecznego nabycia wierzytelności posiada legitymację czynną w przedmiotowej sprawie oraz dokonał prawidłowego i skutecznego wypowiedzenia przedmiotowej umowy pożyczki względem pozwanego. Powód przyznał, iż pozwany uregulował część należności, dokonując wpłat na łączną kwotę 3.535,80 zł, co zostało uwzględnione przy obliczaniu wartości przedmiotu sporu.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego zarzutu niedokonania skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki, powód wskazał, iż po bezskutecznym kierowaniu do pozwanego wezwań do zapłaty, pismem z dnia 3 sierpnia 2020 r. złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki. W ocenie powoda roszczenie stało się wymagalne po 44-dniowym okresie od dnia sporządzenia pisma. W związku z powyższym wymagalność roszczenia nastąpiła w dniu 17 września 2020 r.

W ocenie powoda naliczenie przez wierzyciela prowizji jako dodatkowego kosztu pożyczki, niezależnego od odsetek kapitałowych, jest nie tylko dopuszczalne w przypadku kredytów konsumenckich, ale także stanowi powszechnie akceptowalną praktykę rynkową, stosowaną nie tylko wśród instytucji pożyczkowych lecz również wśród innych instytucji sektora finansowego.

Na dalszym etapie postępowania, pozwany ustosunkowując się do stanowiska wyrażonego przez powoda, wskazał, iż w jego ocenie wierzytelność, której dochodzi powód została w pełni uregulowana. Pozwany zaznaczył, iż pobranie opłaty operacyjnej w kwocie równej wysokości udzielonej pożyczki stanowi wyłącznie dodatkowe źródło zysku przedsiębiorcy i nie znajduje podstawy prawnej. W ocenie pozwanego to, że wysokość wyliczonych kosztów nie przewyższa kwoty udzielonego kredytu w wysokości 4.000 zł, a jest jej równa, co oznaczałoby, że zgodna z przepisami prawa wcale nie przesądza o zgodności z dobrymi obyczajami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 kwietnia 2019 roku Ł. O. zawarł ze Spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. umowę pożyczki nr (...). Pożyczkodawca udzielił pozwanemu pożyczki gotówkowej w kwocie 4.000 zł na okres od dnia 11 kwietnia 2019 r. do 11 października 2021 r. Strony umowy ustaliły następujące warunki umowy:

- oprocentowanie w wysokości 10 % w stosunku rocznym w całym okresie obowiązywania umowy;
- RRSO- 96,63%;
- opłata operacyjna naliczona za cały okres obowiązywania umowy w wysokości 4.000 zł;
- całkowity koszt pożyczki, na który składały się odsetki naliczone za cały okres obowiązywania umowy wynoszące 538,85 zł;
- liczba rat- 30;
- wysokość każdej z rat- 284,58 zł.

Całkowita kwota do zapłaty przez pożyczkobiorcę ustalona na dzień postawienia do dyspozycji pożyczkobiorcy całkowitej kwoty pożyczki wynosi 8.538,85 zł.

Treścią §6 umowy strony ustaliły, iż dokonane przez pożyczkobiorcę spłaty zaliczane są w pierwszej kolejności na pokrycie zapadłych (wymagalnych) rat (począwszy od najdalej wymagalnych płatności), z zachowaniem następującej kolejności:

- koszty sądowe i egzekucyjne;
- odsetki za opóźnienie;
- opłata operacyjna;
- odsetku umowne;
- należność główna.

Pożyczkodawca zastrzegł, iż w razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat lub powstania zaległości przekraczających sumę dwóch pełnych rat, pożyczkodawca ma prawo rozwiązać za wypowiedzeniem umowę z zachowaniem 30 dniowego terminu wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy może nastąpić po uprzednim pisemnym wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni, licząc od dnia otrzymania wezwania przez pożyczkobiorcę, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

Pozwany otrzymał od pożyczkodawcy kwotę wskazaną w umowie, tj. 4.000 zł.

(dow ód: umowa pożyczki nr (...) wraz z załącznikiem- k. 32-38, oświadczenie- k. 105)

(...) (...)z siedzibą w W. zawarł z powodem umowę ramową o współpracy w zakresie sekurytyzacji. Mocą zawartej umowy powód zobowiązał się do nabywania wierzytelności od (...) zgodnie z zasadami określonymi w umowie, a K. zobowiązał się do ich zbywania na rzecz powoda.

W dniu 17 kwietnia 2019 r. (...) (...)z siedzibą w W. zawarł z powodem umowę sekurytyzacji, cedując na nabywcę całość praw i obowiązków wynikających z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego z pierwotnym wierzycielem z dnia 11 kwietnia 2019 r. o nr (...). Strony ww. umowy ustaliły, iż na jej podstawie (...) przelewa na rzecz nabywcy wierzytelności, które uprzednio nabył od (...) Sp. z o.o. wynikające z zawartych przez (...) Sp. z o.o. umów pożyczek pieniężnych.

(dow ód: oświadczenie o przelewie wierzytelności- k. 11, umowa ramowa o współpracy w zakresie sekurytyzacji- k. 12-28, umowa sekurytyzacji wraz z załącznikiem- k. 29-31 umowa pożyczki nr (...) wraz z załącznikiem- k. 32-38)

Pozwany częściowo wywiązał się z zobowiązania wynikającego z treści umowy o nr (...) regulując zadłużenie na łączną kwotę 3.535,80 zł. Pożyczkobiorca zalegał z płatnościami rat pożyczki od maja 2020 r. Ostatniej wpłaty Ł. O. dokonał w czerwcu 2020 r.

(dowód: zeznania pozwanego Ł. O. z dnia 28 września 2021 r.- k. 160-160v- 00:01:25-00:21:35)

W dniu 2 maja 2019 r. pierwotny wierzyciel skierował do Ł. O. zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

(dowód: pismo informujące o zmianie rachunku do spłat pożyczki- k. 41-42)

W piśmie z dnia 27 maja 2020 r. powód zawarł skierowane do Ł. O. wezwanie do uregulowania zaległości w kwocie 278,09 zł do dnia 6 czerwca 2020 r. wynikających z niewywiązania się przez adresata z postanowień umowy pożyczki nr (...) z dnia 11 kwietnia 2019 r.

(dowód: wezwanie do uregulowania zaległości- k. 39-40)

W dniu 3 sierpnia 2020 r. powód skierował do pożyczkobiorcy wezwanie do niezwłocznego uregulowania zadłużenia w wysokości 723,05 zł. wynikającego z tytułu zawartej umowy pożyczki o nr (...). W treści pisma z dnia 3 sierpnia 2020 r. powód zawarł wypowiedzenie umowy pożyczki względem pozwanego Ł. O.. Powód zobowiązał pozwanego do dokonania spłaty kwoty 723,05 zł w nieprzekraczalnym terminie do 17 sierpnia 2020 r., zaznaczając, iż brak dokonania wpłaty spowoduje rozpoczęcie biegu okresu wypowiedzenia, który wynosi 30 dni. Powyższą korespondencję pozwany otrzymał w dniu 6 sierpnia 2020 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty- k. 45, wypowiedzenie umowy pożyczki- k. 43-44, potwierdzenie nadania przesyłki- k. 84, zeznania pozwanego Ł. O. z dnia 28 września 2021 r.- k. 160-160v- 00:01:25-00:21:35).

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, albowiem ich autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie budziła wątpliwości Sądu. Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania pozwanego, gdyż były rzeczowe i spójne z wyżej powołanym materiałem dowodowym w postaci dokumentów.

Powództwo podlegało oddaleniu. U podstaw takiego rozstrzygnięcia legło niewykazanie przez powoda prawidłowego wypowiedzenia umowy pożyczki oraz wysokości dochodzonego roszczenia.

Pierwotnym źródłem wykreowanego w pozwie żądania była pożyczka łącząca (...) sp. z o.o. z pozwanym Ł. O..

Artykuł 720 § 1 k.c. stanowi, że przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W ocenie Sądu powód nie wykazał skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki. Zgodnie z przytoczoną powyżej treścią § 6 ust. 10 umowy, w razie opóźnienia pożyczkobiorcy w zapłacie dwóch pełnych rat lub powstania zaległości przekraczających sumę dwóch pełnych rat, pożyczkodawca ma prawo rozwiązać za wypowiedzeniem umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy może nastąpić (wyłącznie) po uprzednim pisemnym wezwaniu pożyczkobiorcy do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni, licząc od dnia otrzymania wezwania przez pożyczkobiorcę, pod rygorem wypowiedzenia umowy.

Powód w treści skierowanego do pozwanego wypowiedzenia umowy z 3 sierpnia 2020 r., odebranego przez Ł. O. w dniu 6 sierpnia 2020 r., zakreślił pożyczkobiorcy termin uregulowania zadłużenia do dnia 17 sierpnia 2020 r. W związku z powyższym pozwany został zobowiązany do uregulowania zadłużenia w terminie krótszym aniżeli 14 dni tj. krótszym niż wynikający z umowy łączącej pozwanego z pierwotnym wierzycielem. Z tych przyczyn wypowiedzenie

umowy nie może zostać uznane za skuteczne. W związku z powyższym brak jest podstaw do uznania, iż roszczenie dochodzone przez powoda jest wymagalne.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 720 k.c. a contrario, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. (pkt II.). Koszty w sprawie to koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł, ustalone na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.)